

ringen har ogsaa paa andre Steder viist, at Folk, naar de først have faaet Diet op for saadanne Anstalter, have seet det i og for sig Fornuftige og Gaanlige i dem og saa ogsaa have benyttet dem i meget stort Omfang. Seg skal derhos gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kasser med lignende Formaal, skjøndt kun med smaa Dimensioner, findes i Understøttelseskasserne, Begravelseskasserne osv., saa at Tanken neppe er saa fremmed for de Fleste. Seg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at der er et Forhold, hvori Anstalten maaffee inden føie Tid vil blive stærkt benyttet, netop af Almuen, og det er ved Spørgsmaal om Afstået osv. Man vil nemlig paa den simp- leste og redeligste Maade stille de Interesser fra hinanden, som ellers let kunne komme i Collision indbyrdes — navnlig gennem en fortsat Leven ved Siden af hinanden — naar man sikrer Afståetsmanden en Livrente istedet for en Afstået in natura af det Sted, som han forlader. — Seg seer ikke rettere, end at Alt, hvad det ærede Medlem ønsker, allerede kan naaes gennem de nuværende Sparekasser. Naar han navnlig vil aflæde den nye af ham foreslaaede Indretning Alt, hvad der egentlig skulde være det Charakteristiske ved den, saa seer jeg virkelig ikke rettere, end at der ikke kan opnaaes det Mindste mere igjennem den, end der kan opnaaes gennem de allerfleste af Landets Sparekasser. Seg kjender ikke saa Sparekasser og har ikke liden Erfaring i Henseende til Sparekassernes Bestyrelse og hele Maskineri, og jeg tør utvivlsomt paastaae, at det ved de fleste Sparekasser vil kunne lade sig gjøre, at den vedkommende Sparer forpligter sig til ikke at tage sine Penge ud inden en vis given Tid, om jeg end naturligviis ikke tør paastaae, at der ikke vil kunne findes en enkelt Sparekasse, som ikke vil indlade sig derpaa. Det er af den Slags Ting, som meget let ville kunne skee ved en Notering paa Vedkommendes Konto i Sparekassen, og som samvittighedsfuldt ville blive overholdte af vedkommende Bestyrelse. Seg maa imidlertid imod det ærede Medlems Anskuelse være af den Formening, at de Færreste ville finde sig i at binde sig. Naar det ærede Medlem derhos meente, at de

skulde binde sig i den Tanke, at Fristelsen ellers vilde blive dem for stor under visse Omstændigheder, saa siger jeg, at de Mange, som have Omfagt og Sjælsstyrke nok til at tage Hensyn til, at saadanne Forhold ville kunne indtræde, ville ogsaa have Forstand nok til at indsee, at det maaffee kan blive til deres Ruin at binde sig saaledes for tilkommende vanskelige Tider, af hvis Forlegenheder de, naar de ikke have bundet sig, derimod multig ville være istand til at rede sig ud ved at benytte de Penge, som de have opsparet. — Det ærede Medlem er ganske vist god at komme tilrette med, idet han jo paa en Maade vil give mig Lov til at forandre Bestemmelserne i hans Forslag, omtrent som jeg vil. Seg vil dertil sige, at hvis det virkelig er det ærede Medlem ligegyldigt, hvilke Klæder Forslaget faaer, saa skal der, naar han selv vil føie det saadanne Klæder, at det passer ind i Livrenteanstaltens Forhold, ikke fra min Side være Noget iveien for at tage imod det. Saalænge det derimod skal gaae i Sparekassernes Klæder og have Sparekassenatur, saa troer jeg ikke, at der vil vindes Noget ved at gaae ind paa det, hvormod der derved vil paabyrdes Livrenteanstalten en ikke ringe Byrde og et ikke lille Besvær og Ansvar. Seg skal tillade mig at minde det ærede Medlem om, at, hvis jeg vilde følge det Raad, som han gav, og kun beregne Renten fra den Termin, der fulgte nærmest efter, at Pengene vare indstude, saa er det utvivlsomt, at dette vilde føie til et slet Resultat for de Vedkommende; thi der er ingen af Sparekasserne, uden at den nu beregner Renter fra den 11te i hver Maaned efter Pengenes Indbetaling. Dersom jeg vilde følge det ærede Medlems Anskuelse, saa vilde et Indstud, der blev gjort den 1ste Januar, derimod ikke blive forrentet før fra den næste 11te Juni, og det vilde saaledes give et overmaade simpelt Resultat for de Vedkommende. Selv om man oprettede en saadan Sparekasseseafdeling og med den største Loyaltet gennemførte Tanken deri, saa nærer jeg, som sagt, ikke den fjerneste Tvivl om, at de Fordele, som den vilde være istand til at byde de Vedkommende, kun vilde være saadanne, at de vilde sige: „Nei Tak, vi kunne faae Mere